

υλῶσσαν αὐτῶν. Τά δὲ ἔθιμα τοῦ γένους ἐκτελούνται ἐκεὶ μετά πολλῆς παρόησίας καὶ ἔλευθερίας· ἔτι δὲ ἄναι καὶ τὸ Ἀγιον Ὄρος πλησίον, καὶ δὲν ἔλειψαν ποτὲ, οὕτε λαπούσιν ἐκεῖθεν Πατέρες ἐκκλησιασικοὶ, Πνευματικοὶ καὶ Κατηχηταὶ.“

„Въ истоное краиморіе Македоніи, гдѣ е было мѣсто называемо Халкидики, назавожтъ ся еще малки градове и села, горы и другы таковы съ Бѣлгарски имѧ: Изворъ, Станъ, Ново-Село и проч. Съхранили ся сѫ и нѣколко рѣчи, и пѣсни на Елински (просто-г҃ръцки) языкъ съдѣржащи имѧна Бѣлгаръ; нахождажтъ ся и имѧна дрѣвнихъ жителѣхъ Бѣлгаръ. Обаче душа Балгарину сега не сѫществує тамо, какъто ся нахождажтъ около Солунъ и другадѣ, нито дру-гый народъ, нито языкъ, отсвѣнъ нѣколко латински, *μανικια* (рѣкави), *κολιγιας* (другари) и други. Отъ того убо вижда ся да сѫ были и тамо Бѣлгари обитатели, нѣ поеллиниили сѫ (погрѣчили ся), унуждени най паче отъ цѣркви (патріаршія) и отъ тамошныя законы; понеже нѣ сѫ имали нито священницы нито чѣрковци книги на свой си языкъ (зашто имъ уборихъ священство Гърцы а книги имъ изгорихъ!) а закони народни (цѣрковни) извѣршающтъ ся тамо съ голѣмъ дѣрзость и свободож; а найпаче защо-то е святая гора близо (чѣрна и проклята за Бѣлгарскї книжнинѣ и народ-ность!) и нѣ сѫ ся отдалѣчали никогы нито ся отдалѣчавожтъ отъ тамо цѣрковни отци (ненаситнї слѣпци и просацн!) духовници и учители Христіанства.“

Ето какъ самъ изповѣда Гъркъ, къкъ сѫ трѣбили Бѣлгарскаѧ природность *Великаѧ цѣрква* съ все свое враговско чѣрно съмище, а найпаче чрѣзъ нехрани-майковцы святогорскія бѣломорски просацы калугеры! Не е нужда мы да доказвамы выше о тому. Такъ исто и съ по голѣмѣ без-стыдность пиши и познатый еллинистъ Неофитъ Дука въ свои си изданія, учи Гърцы, какъ да уничтожавожтъ славян-ское племѧ и языкъ; кой е любопытенъ нѣка чѣтѣ негово